

Tento list vydává CML - Centrální Mozek Lidstva

pátek 31. října 2008/ 6. číslo, 6. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Klapý přivezlo na žně Slepice

At' si kdo chce, říká co chce

Jiří Fiala

Bylo to bezvadné. Jako vždycky byl tento soubor super.

Kolikátou hru jste tady od nich viděl?

Myslím, že jsem viděl všechny čtyři, ale připomínám si tak dvě. Na dnešek jsem se těšil a nezklamali mě.

Zuzana Ježková

Super. Byli úžasní, bavila jsem se. Dobré hlášky, bezvadné představení.

Miroslav Bilík

Představení se mi moc líbilo. Už dlouho jsem si při žádné komedii tak hořce nezaplakal.

Jaroslav Kudla

Nebylo to špatné, líbilo se mi to. Ale myslím si, že to nebylo úplně to, co bych čekal. Asi jsem dnes přijel na něco, co jsem si myslel, že bude lepší.

Myslím si, že tohle byl od nich asi nejhorší kus, co jsem viděl. Čekal jsem lepší divadlo.

Věra Škachová

Mně se to hrozně líbilo. Bylo to zajímavé. Opravdu hezké představení. Jedno z nejhezčích, které jsem viděla.

To minule, co tu hráli (*Liz a Betty, pozn. red.*), se mi nelíbilo tak jako tohle. Tohle bylo daleko hezčí. Takové výraznější. Asi nejvíce to udělala hlavní představitelka. Moc se mi to líbilo a nebyla jsem asi jediná.

Michal Rambousek

Klapý opět nezklamalo. Přišlo hodně lidí, protože to byla fraška, takže divácky vděčné téma. Takže kdo dneska přišel tak se pobavil. Přišlo mi to takové lehce uletlé jako Sníh, co jsme dělali my (*Přes přísný zákaz dotýká se sněhu, pozn. red.*) – ten byl taky dobrý (*smích*).

Pokračování na další straně

Jubilejní čtvrtá účast Rádobydivadla Klapý na Kláštereckých divadelních žních byla poznamenána změnou. Diváci, odchovaní "těžkými" kusy, které tento soubor pravidelně přivázel, museli nutně koukat jako sůvy z nudlí.

Slepice, ačkoli ze sebe občas vyváděly hořko-bolné tóny a občas fraškovitým tempem prosvítlo světelko tragikomédie, rozhodně nebyly vážným kusem. Žabomyší války protagonistů provinčního divadla kdesi ve středním Rusku v době perestrojky měly za cíl především pobavit. A nutno dodat, že alespoň podle

mínění většiny přítomných diváků se jim to včera večer podařilo.

Našlo se však i pár divadelníků, které hra mírně zklamala. Možná to bylo dáno tím, že se v obsazení objevili nováčci, možná to bylo méně nápaditou režii, na kterou jsou diváci zvyklí, možná byla špatná konstelace hvězd, možná...

Že Klapý umí udělat dobrou komedii se ostatně mohli přesvědčit všichni, kteří loni viděli Liz a Betty. Přesto byly Slepice lepší, než by se mohlo podle výše napsaného zdát. Jen diváci kladou na tento soubor trochu větší nároky než na jiné a podle toho jej také posuzují.

Příště si můžete vybrat rozhovor s režisérem Slepice L. Valešem

Proč jste se rozhodli nastudovat tento typ hry? Diváci jsou od vás zvyklí na vážnější, „těžší“ věci.

My když jsme přemýšleli o titulu, tak za námi přišla známá, která tu hru překládala a nabídla nám ji. Já jsem si to přečetl a hra se mi líbila. A i vzhledem k tomu, že i když si troufám říct, že tenhle žánr moc dělat neumím, respektive už jsme na podobném

žánru kdysi před léty vyhořeli, někteří si to nemyslí, ale já jsem tu naši odbočku tehdy považoval za dost problematickou záležitost, jsem po látce sáhl. A pak také z prozaického důvodu – jenom jsme si to chtěli vyzkoušet.

Je i něco, co Vás láká na ruských autorech?

Ano, láká. Já jsem kdysi dělal Tři sestry jako tři dámy, co si

Příště si můžete představení vybrat

rozhovor s režisérem Slepice Ladislavem Valešem

neumějí koupit lístek do Moskvy. Taky jsem to malinko zlehčil, ale ne zase moc. Je to takové krutá legrace.

Já na tom obdivuji myšlenkový rozsah, ty pocity. Velkou širokou duši. Myslím si, že to je to, co se českým souborům, respektive ti, co nejsou ruští, moc neovládají. Jenom se tomu snaží přiblížit.

A když už jsme u tohoto tématu – já jsem udělal Bratry Karamazovi jako Sestry Karamazovi, kdy jsem přepsal ty role na ženy a byl to strašně zajímavý kompilát. To jsem tehdy udělal jen proto, že jsem měl v souboru samé ženské, kterých je u nás pořád přehřel. Já se na to hrozně dlouho připravuji a ještě se k tomu vrátím. Ruských her se nestraním, jen zatím hledám, do některých věcí jsme ještě nedorostli, na některé hry jsme se báli sáhnout. A ty profláknuté tituly jako Ženitba nás nezajímaly, ty hraje kde kdo, každý už s něčím přišel. Tak jsme se snažili hledat něco, co tady ještě nebylo.

Všimli jste si, že máte v souboru spoustu nováčků.

Musíme omladit. My jsme zjistili, že ten soubor zestárí. Nastoupili jsme jako třicetiletí a dneska jsou z nás padesátí šedesátiletí. Potřebujeme ty mladší, protože my bychom mohli pak hrát jen tituly z domova důchodců.

Takže se snažíme rozšířit tu škálu a ano,

máme pár nových lidí a ještě se snažíme nějaké získat.

Je těžké srovnat staré herecké matadory, kteří zvládají řemeslo s těmi nováčky?

To je věc názoru. U nás je to tak, že já se snažím, aby ti zkušenější to nezlehčovali a všechno brali vážně. Já bych se strašně zlobil. Poznal bych to a asi bych je za to nepochválil.

Co se týká těch mladších, ti by měli získat zkušenosti a ty se nenaberou jenom během jednoho dvou představení, to chce trpělivost.

Viz mládenec, který hrál Vasju (Petr Bernard, pozn. red.), který přišel do souboru poprvé a jevil se jako možná neschopný nebo horší. Ale týpek to byl. A pocit důvěry a víry, kterou v něj skládám, si myslím, že toho člověka popohání. A dneska už je někde úplně jinde než když hrál první představení. Dnes hrál po desáté a je tam vidět čím dál větší uvolněnost atd.

To samé Robert Deme, který tam sbírá ty lahve. A my už jsme mu nabídli v Romanci pro křídlovku hlavní roli!

Vasja je ten typ široké ruské duše.

No právě, na to jsme vsadili. Já když jsem ho viděl jako typ tak jsem si hned řekl, to je přesně on.

Na loňských žních byl Váš Kristián ještě

v bříšku, letos už je tu s Vámi. Plánujete mu divadelní budoucnost?

Nechceme ho do toho nutit. Protože spousta dětí pak na to zanevře. Já to vidím na mých dvou starších dcerách, které když už od malička viděly, v čem jsou, tak ta mladší naprosto divadlo nemusí a přitom to bylo talentované dítě, které mi hrálo hlavní roli v jednom představení a byla kouzelná.

Ta starší by ještě nějak to divadlo brala, ale že by to považovala za nějak důležité - to nepovažuje. Takže spíš to byl takový špatný trénink, kdy ony viděly, že táta je pořád na zkouškách, pořád je někde pryč, takže si ho moc neužily. U nás je to teď jiné, protože moje žena je divadelnice, je v divadle, Kristiána nemáme kam dát, tak ho s sebou pořád taháme, takže v podstatě vidí kolem sebe divadlo. Tak možná že to pomalinku přeroste a bude v divadle rád. Záleží na jeho výběru. Ale asi na něj tlačit moc nebudeme. Pokud ho budou zajímat počítače, tak ať sedí u počítačů, i když si myslím, že by to byla škoda ...

Co přivezete příště?

Budete si moci vybrat. Ve své podstatě budeme mít Romanci pro křídlovku, ta bude mít premiéru 27. 11. nebo Taneční hodiny pro pokročilé, které už máme na repertoáru nebo Escorial, což je vážná hra. Takže výběr je veliký. Záleží jen na vás.

At' si kdo chce, říká co chce

Bylo to skvělé.

Divím se, že si vzali takovéhle téma, vždycky měli takové umělečtější, ale asi už taky potřebovali odlehčit a vysadit. Já jsem dneska spokojený.

Martina Elisová

Mně se to strašně líbilo. Nezklamalo mě to. Jako každý rok mě to totálně dostalo.

Byly tam výborné vtípky. Nevím, jestli jsou Klapý nebo jestli jsou v originálním textu. Super.

Vaše názory uvítáme také na adrese www.sdruzeníklas.cz

**Zít
ra
u
v
i
d
í
t
e**

**Nájemníci
pana Swana
aneb Habaďůra
Divadlo TMA**

ŽŇOVINY vám přináší
Družení KLAS
www.sdruzeníklas.cz

Žňoviny připravili: Zdeňka a Míra Nyklíčkoví
foto: Štěpán Malast
příští číslo vyjde již zítra